

budet alene, de knyttet til hele Prisreguleringsloven, som jo har givet sig Udslag i Bestemmelser baade af den ene og af den anden Art. Det er altsaa til saadanne Bestemmelser, rettede baade til den ene og den anden Side af Samfundet, der nu tænkes knyttet Straffebestemmelser, og jeg er selvfølgelig glad over at høre, at alle Tingets Ordførere er enige om, at det er naturligt, at der føjes Straffebestemmelser til denne Lov.

P. Th. Nielsen: Jeg har i Grunden ikke meget at tilføje, heller ikke i Anledning af det, der er sagt af andre ærede Medlemmer. Kun vil jeg med Hensyn til Indstillingen fra Prisreguleringskommissionen sige, at jeg dog mente at have Grund til at tro, at den højtærede Minister vidste, at jeg ikke havde deltaget i denne Indstilling. Den højtærede Minister sagde, at han maatte gaa ud fra, at Kommissionens Indstilling var enstemmig. Jeg maa sige, at jeg ved neppe, hvorledes det er gaaet til med denne Indstilling. I alt Fald vil det fremgaa af Forhandlingerne i Kommissionen, at jeg har taget meget bestemt Afstand og forlangt, at der, forinden man gik til at udvide Forbudet, optoges en Forhandling med Repræsentanter for Landbrugets Organisationer. Jeg er for øvrigt tilbøjelig til at tro, at Indstillingen er blevet udfærdiget paa Grundlag af Kommissionens Forhandlinger; jeg har nemlig ingen Erindring om selve Indstillingen, jeg tror slet ikke, den har været til Behandling i Kommissionen. For en Sikkerheds Skyld gik jeg hen og spurgte det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen), og han bekræftede min Opfattelse: at selve Indstillingen ikke har været til Behandling i Kommissionen. Den er aabenbart udfærdiget paa Grundlag af den Forhandling, som fandt Sted i Kommissionen, men hvis den skulde være overensstemmende med denne Forhandling, maatte der i den staa, at jeg ikke havde deltaget i den eller opfordret til Udstedelse af et absolut Forbud.

Det ærede Medlem fra Lejre sagde, at den Omstændighed, at det nu var muligt at faa Fodermidler, maatte efter hans Mening begrunde, at man kunde gaa til et udvidet Forbud. Jeg synes tværtimod, det modsatte er Tilfældet. I jo større Omfang man kan faa Fodermidler og Brødkorn her i Landet, des mindre er der i Virkeligheden Brug for et Forbud. Hvis Forholdet er det, at vi ikke kan faa Fodermidler eller Brødkorn, kan jeg forstaa, man forlanger, at hver eneste Kærne Brødkorn,

Frarensning o. s. v. her i Landet skal være til Stede; men naar Forholdet nu er det, at der er indført et saadant Kvantum, at det svarer til Femtedelen af vort samlede Forbrug, og Forholdet endvidere er det, at vi kan faa Foderstoffer ind i rigelig Mængde, synes jeg ikke, der paa nærværende Tidspunkt er Anledning til at udvide Forbudet. Det er særlig det, jeg har haft imod det. Den højtærede Indenrigsminister kunde i alt Fald have ventet, til Optællingen var foretaget, og den vil aabenbart kunne være tilendebragt i Løbet af en Uges Tid. Det skal nok vise sig, at denne Udvidelse af Forbudet vil vække megen Misnøje og volde meget stor Ujærlighed, som forhaabentlig i Virkeligheden kunde have været undgaaet, naar man nu, maaske om faa Dage, staar overfor Resultatet af Optællingen. Jeg beklager derfor, at Indenrigsministeren paa nærværende Tid er gaaet til denne Udvidelse af Forbudet, og jeg vil meget henstille, om det ikke endnu var muligt, inden man gaar til at træffe Straffebestemmelser, at lempe det saaledes, at det sidste Forbud bliver taget tilbage.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) skildrede, hvorledes den omtalte Indstilling var blevet til. Jeg maatte holde mig til, hvad der er tilstillet mig fra Kommissionen, og Kommissionens Meddelelse gaar ud paa, at Kommissionen indstiller, at Fodringsforbudet udvides paa den angivne Maade. Derefter tilføjes der, at et Mindretal — og saa nævnes der tre Medlemmer — mener dog, at forinden Forbudet udstedes, bør der finde en saadan Forhandling Sted; og derefter tilføjer et andet Mindretal — og saa nævnes der tre Medlemmer, hvoriblandt det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), der i øvrigt er Medlem af begge Mindretallene —, at de formener, at Forbudet ikke kan blive virksomt fuldt, medmindre det ledsages af Straffebestemmelser. Det ærede Medlems Stilling i Kommissionen, saaledes som den foreligger for mig efter den Skrivelse, jeg har faaet, synes altsaa at være den, at han har deltaget personlig i en Indstilling angaaende Forbudets Udvidelse, men har ment, at det var nødvendigt at have Straffebestemmelser, for at det kunde blive effektivt. Det er lige det modsatte, det ærede Medlem nu siger her, idet han mener, at netop dette, at Forbudet er udvidet, skulde gøre det betænkeligt at gaa til Straffebestemmelser, og endelig mente, at en Forhand-